

סגולה נפלאה לאדם לתקן עצמו נפשו, רוחו ונשמתו, והיא חצובה מהאור המופלא האר"י ז"ל, לומר בכל יום ויום אחר התפלה תיקון מ"ח מתיקוני הזוה"ק, והוא מסוגל להוציא יקר קרי ח"ו. והשם יזכנו לתקן נר"ן ולא ניעול בכסופא לעלמא דקשוט. ועתה נכתוב תועלת הלימוד הזה לכל מי שאומרו בכל יום אחר תפלתו. א. מתקן נפשו רוחו ונשמתו. ב. ס"מ וסיעתו בדלים ממנו. ג. אינו בא לידי קרי במהרה. ד. אינו רואה מיתת בניו. ה. ה' יזכהו ליראת השם. ו. מצליח בכל דרכיו. ז. אינו בא לידי חלי הנפל. ח. ירום מזלו ואינו מתמוטט. ט. לא יבוא לידי חסרון כיס ועניות ולא יצטרך לסריח. י. כל אויביו נפלים תחתיו. יא. יזכה לאריכות ימים. יב. יזכה לשלום הבא אכ"ר.

בראשית תמון

בראשית תמון שבת. כגונא דא בראשית בר"א שי"ת. ואינון תרין שבתות. עליהו אתמר, ושקרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגוי תרין זמנין אדכיר הכא שבת לקבל שכינתא עלאה ותתאה לדרתם, מאי לדרתם. אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא. ואתפגי מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת. ברית עולם, דא צדיק דשרין תרוניהו עליה. בני ישראל אינון תרין פלגין נצח והוד בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעיתה תלת שביעי, שביעי שביעי. אליון תלת אבהו ענג שבת. ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ונהר אית נהר. ואית נהר. את נהר דאתקרי נהר פלגיו. ואית נהר דאתקרי נחל קדומים. עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים וזולתה. האי נהר איהו נ"ו דנפיק מעדן עלאה. דאיהו אל"ף ואעבר בין אבא ואימא ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא דלא אתקריב תמן עציבו דטחול וכעס דמרה דאיהו נורא דגהינם. דעלה אתמר. לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. והכי הוא ודאי, דכל-מאן דכעיס פאלו אוקיד נורא דגהינם. ארבעים מלאכות חסר חד אינון, לקבל ארבעים מלקיות, חסר חד בשבת. ואינון עשרה דלקה אדם, ועשרה לחנה, ועשרה לנחש. ותשעה לארעא. ובגין דא אמרו מארי נתניתין אין לוקין בשבת, דאליון מלאכות אנון חשובין לישראל לקבל מלקיות. וציאות השבת שמים. אינון עקירה והנחה דעביד לון בבת אחת מאן דעקר חפץ מאתריה. ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה. פאלו עקר אילנא דחיי. דאיהו אות ברית. ואנח ליה ברשו נוכראה. מאן דעביד דא גרים דעקר נשמתייה מרשות דילה. ואנח לה ברשות אחרא דאיהו מרה וטחול. ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל. ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים. והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה. ברשות נוכראה. שבתאי איהו טחול חמה, אתתא בישא מרה. שבתאי עליה אתמר והבור ריק אין בו מים, מים אין

בּוֹ. אֲבָל נְחֻשִׁים וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. וְאִיהוּ רָעַב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפֵּד
וְנַחְשׁוּכָה וְקִבְלָא וְאִיהוּ גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל. וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לְהָ שְׁנוּי
בְּכֹלָא, וְהָא אֹקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר דְחַל דְאִיהוּ אָסִיר בְּשַׁבַּת וְכַד לָא אֲשַׁכַּחַת
אֲתֵר לְשִׂיָא תַמְן אִיהִי בְרַחַת כְּגֻנָא דְשַׁפְחָה דְאֲבָרְהָם דְאֲתֵמַר בָּהּ מִפְּנֵי
שְׂרֵי גְבֵרְתִי אָנֹכִי בְרַחַת. טְחוּל עָלִיהּ אֲתֵמַר שֶׁל נַעֲלָהּ מֵעַל רִגְלָהּ נַעַל
מִטְנָף דְטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא דָא
שַׁבַּת. וְעָלִיהּ אֲמַרְתָּ שְׁכִינְתָא פְּשֻׁטָתִי אֶת כְּתַנְתִּי אִיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי
אֶת רִגְלֵי אִיכָכָה אֲטַנְפִּים. וּבְגִין דָּא צָרִיף בְּרַ נֵשׁ בְּשַׁבַּת לְשְׁנוּיֵי בְּלִבוּשֵׁין
בְּשַׁרְגָא בְּמַאֲכָלִין. וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף מַחֲל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְכֹל־הַמוֹסִיף
מוֹסִיפִין לִיהּ גַּפְשׁ יִתְרָה בְּשַׁבַּת. וְכֹל־הַגּוֹרֵעַ. גּוֹרֵעִין לִיהּ הֵהִיא גַּפְשׁ
יִתְרָה, חַס וְשְׁלוֹם. וְכֹל הַמוֹסִיף וְכוּ':